

[Hans R. Knudsen.]

i udsigt, som kunne begrunde et håb om, at der kunne nås en løsning, som giver en anden og strengere beskatning for kooperationen, end det oprindelige forslag indeholder. Jeg håber, ministeren vil være i stand til at bekræfte dette, og jeg understreger på ny, at man ikke skal vente, at mit parti følger partiet venstre blot et eneste skridt ad den vej, som venstre nu har bevæget sig ind på med hensyn til kooperationsbeskatningen. Det må vel forstås som et nyt tegn på den nære samhørighed, der gerne skulle være mellem venstre og de konservative op til valget. Jeg synes bare, det er på et beklageligt område, venstre nærmer sig de konservative så stærkt. Jeg tvivler på, at der er ret mange af venstres egne kooperatører, der kan følge denne nye indstilling, og for øvrigt har jeg også den opfattelse, at masser af købmænd for længst er holdt op med at tro på, at deres stilling over for kooperationen, over for brugsforeningerne, bliver stærkere, hvis man påtvinger brugsforeningerne en anden pris- og dividendepolitik end den, de har ført hidtil.

Efter de ændringsforslag, der foreligger vedrørende kooperationsbeskatningen, bliver denne nu i realiteten uforandret; men der sker alligevel dette, at kooperationsbeskatningen indarbejdes i loven om selskabsbeskatning, og dermed bliver den væsentligste ændring, at de kooperative forretninger ikke længere end til skatteåret 1962-63, hvor de nye regler skal træde i kraft, skal betale direkte kommuneskat. Kommunerne vil af den almindelige beskatning også af kooperationen få en andel på samme måde som ved aktieselskabsbeskatningen.

Med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang anbefale de af den højtærede finansminister foreslåede ændringer til vedtagelse og anbefale, at man stemmer imod det ene ændringsforslag, nr. 10, som er stillet af venstre og de konservative.

Paabøl: De ændringer, der foreslås, er stort set forbedringer og imødekommer på flere punkter den kritik, vi fremkom med ved første behandling. Dette gælder først og fremmest udbyttefradragsretten, reglen om de 5 000 kr.s fradrag, som var håbløs, og som ville have ført til helt irrationelle resultater. Den er faldet bort, og i stedet har finansministeren med tilslutning af flertallet foreslået en ret til i selskabets overskud at fradrage halvdelen af det i det pågældende regnskabsår udloddede udbytte, dog højst 2½ pct. af den indtjente aktiekapital. Vi er enige i den begrundelse, som flertallet giver for dette ændringsforslag, og jeg vil gerne have lov at citere denne begrundelse, fordi den i og for sig er klar og god:

„Udvalget har fundet det ønskeligt, at beskatningsreglerne for aktieselskaber udformes således, at man i et vist omfang afbøder den dobbeltbeskatning, der finder sted, når et selskabs indkomst først beskattes med aktieselskabsskat hos selskabet og dernæst med personlig indkomstskat hos aktionærene i det omfang, indkomsten udloddes som udbytte til disse. Denne dobbeltbeskatning svækker selskabernes interesse i at finansiere deres virksomhed ved forøgelse af aktiekapitalen i stedet for ved optagelse af lån. Renterne af lån bliver nemlig ikke beskattet dobbelt, idet de fuldt ud kan fradrages ved opgørelsen af selskabets indkomst.“

Klarere og bedre kan det ikke siges. Det er blot kedeligt, at udvalgsflertallet er stoppet op på halvvejen og ikke følger tanken op, for 2½ pct. er ikke normal forrentning af den indbetalte aktiekapital, og ændringsforslaget afbøder kun i ringe grad virkningerne af dobbeltbeskatningen. Man svækker fortsat selskabernes interesse i at finansiere deres virksomhed ved at forøge aktiekapitalen i stedet for at optage lån.

Oppositionen har derfor foreslået en ret til fradrag af 5 pct. af den indbetalte aktie-